

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové, v právní věci žalobce **V.K.**, bytem..., zastoupeného JUDr. Juditou Jakubčíkovou, advokátkou se sídlem Klatovy, Krameriova 139, proti žalovanému **Zeměměřičskému a katastrálnímu inspektorátu v Plzni**, se sídlem Plzeň, Radobyčická 12, za účasti osoby zúčastněné na řízení M.B., bytem..., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2011, č.j. **ZKI-O-10/93/2011**,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2011, č.j. ZKI-O-10/93/2011 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský Kraj, Katastrální pracoviště Klatovy (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 14.2.2011, č.j. OR-179/2010-404 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Prvoinstančním rozhodnutím prvoinstanční orgán „rozhodl podle ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, takto: 1. Nesouhlasu s neprovedením opravy chyby v katastru nemovitostí (dále též „KN“) se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 8 katastrálního zákona. 2. V katastru nemovitostí zůstane evidována na listu vlastnictví č. 199 (pan V.K.) v k. ú. Dolany u Klatov - stavební parcela KN č. 62 (druh pozemku „zastavěná plocha a nádvoří“) o výměře 318 m² se stavbou č.p. 66, - stavební parcela KN č. 280 (druh pozemku „zastavěná plocha a nádvoří“) o výměře 13 m², a pozemková parcela KN č. 118 (druh pozemku „zahrada“) o výměře 491 m². Zemědělská stavba, která je částečně postavena na pozemku označeném jako stavební parcela KN č. 280, zůstane v katastru nemovitostí evidována na listu vlastnictví č. 304 (manželé M. a L.B.) v k. ú. Dolany u Klatov. Vlastnickou hranici mezi stavební parcelou KN č. 63, pozemkovou parcelou KN č. 108/2 (vlastník manželé M. a L.B.) a stavebními parcelami KN č. 280, č. 62 a pozemkovou parcelou KN č. 118 (vlastník V.K.) v k. ú. Dolany u Klatov tvoří spojnice podrobných bodů 139-144, 348-1, 139-145, 139- 115, 139-116 a 139-119 (dále též tzv. „severní část“). Vlastnickou hranici mezi pozemkovou parcelou KN č. 1165/2 (vlastník Obec Dolany) a pozemkovou parcelou KN č. 118 (vlastník V.K.) v k. ú. Dolany u Klatov tvoří spojnice podrobných bodů 139-119, 139-90, 139-89 a 139- 88 (dále též tzv. „východní část“). Zákres dotčených parcel KN zůstává v digitální katastrální mapě beze změny“.

II.

Žaloba

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že byl napadeným rozhodnutím na svých právech dotčen (zkrácen), což žalobce dovozuje zejména z článku 11 Listiny základních práv a svobod. Článek 11 odstavec 1 hovoří o tom, že každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. V témže článku se dále hovoří v bodě 4 o tom, že vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Současně žalobce odkazuje na článek 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, který byl rovněž porušen. V tomto článku v odst. 1 se hovoří o tom, že se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Žalovaný však spravedlivě o právu žalobce nerozhodl.

V další části žaloby uvozené slovy „Skutkový stav je následující“, žalobce konstatoval, že přípisem ze dne 30.8.2010 požádal prvoinstanční orgán o provedení správného zákresu, týkajícího se pozemku č. 62 v k.ú. Dolany. Jednalo se o to, že nesouhlasil se zakreslením za obytným domem a na konci zahrady po pravé straně. Současně žalobce upozornil na to, že již v minulosti upozorňoval na špatné zakreslení jiné části. Nabídl k tomuto svému tvrzení katastrální mapu z roku 1983. Prvoinstanční orgán oznámil žalobci již 8.10.2010, že neprovede opravu zmíněné chyby, přičemž poukázal na to, že v roce 1989 byla údajně provedena obnova katastrálního operátu a v rámci této obnovy mělo docházet ke zjišťování skutečného průběhu hranic parcel evidence nemovitostí v terénu za účasti vlastníků nemovitosti. Současně uvedl, že účast vlastníků a uživatelů při místním šetření zajišťoval MNV, přičemž jejich neúčast nebyla na překážku provedení místního šetření. Průběh hranice stavební parcely č. 62, který žalobce požadoval opravit, měl být během zjišťování průběhu hranic odsouhlasen tehdejšími vlastníky dotčených nemovitostí, kteří svůj souhlas s průběhem

vlastnické hranice stvrdili svými podpisy v soupisu nemovitostí. Žalobci se současně dostalo poučení o tom, že pokud sdělí zdejšímu katastrálnímu úřadu do 30ti dnů od doručení tohoto oznámení, že s neprovedením opravy nesouhlasí, zahájí katastrální úřad ve věci správní řízení a vydá rozhodnutí. Přílohou tohoto oznámení o neprovedení opravy chyby byl náčrt o místním šetření č. 139 z roku 1990 a současně katastrální mapa z dřívější doby tedy před rokem 1990 (zřejmě z 50. let minulého století). Žalobce konstatoval, že již zde nutno upozornit na skutečnost, že zatímco starší mapa, pokud se týče stp.č. 62, na které stojí dům žalobce č.p. 66 v Dolanech, je zakreslena úplně jinak (a nutno podotknout, že správně), náčrt z roku 1990 je zcela jiný a to v tom směru, že část stp.č. 62 byla žalobci bez jakéhokoliv důvodu odebrána (zmenšena). Přípisem ze dne 12.10.2010 žalobce vysvětlil, že z katastrální mapy z roku 1983 vyplývá původní a správný zakres. týkající se zmíněné stp.č. 62 a tento zakres z této mapy z roku 1983 zcela jasně představuje podobu zmíněné stavební parcely č. 62, a to v té části, kterou se dotýká pozemkové parcely č. 108. Dále žalobce poukázal na to, že později ze stp.č. 62 vznikly stp.č. 62 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 318 m² a stp.č. 280 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 13 m². Žalobce dále vysvětlil, že pozemek stp.č. 62 (sousedící se stodolou manželů B.) přesahoval obvod jeho stodoly a to směrem k pozemkové parcele č. 108. Tuto skutečnost vyznačil na přiložené mapce. Žalobce poukázal na to, že jeho pozemek původní stp.č. 62 (později rozdělení na stp.č. 62 a 280) byl zakreslen ve zcela jiné podobě, než tomu bylo původně, a to tak, že část jeho pozemku, nyní tedy ppč. 280 se zmenšila, a to tak, že část parcely, která náležela žalobci, je nyní přidána manželům B. Z nové zakreslené mapky však jednoznačně vyplývá, že část pozemkové parcely č. 280 (sousedící s pozemkovou parcelou 108) - (patřící manželům B. z Dolan) byla žalobci zakreslena nesprávně, což je patrné i na dělicích čarách, které jsou úplně odlišné od původní dělicí čáry původního pozemku žalobce. V tomtož přípisě žalobce uvedl, že zjistil, že jeho pozemková parcela č. 118, která sousedí s jeho stp.č. 62, je směrem k ppč. 1165/9 rovněž nesprávně zakreslena, přesněji je opět zkrácena o několik metrů. Proto žalobce žádal opravu těchto zákresů. Dalším přípisem ze dne 29.10.2010 žalobce zaslal prvoinstančnímu orgánu další žádost o opravu v katastrální mapě. V tomto přípisě hovořil o předchozí žádosti opravy nesprávného zákresu stp.č. 62, dále o opravu zákresu poz. parc. č. 118, která je směrem k ppč. 1165/9 nesprávně zakreslena. Upozornil na to, že do doby, tedy do 29.10.2010, nedostal od správního orgánu prvního stupně žádnou odpověď. Dalším přípisem ze dne 19.11.2010 žalobce sděloval prvoinstančnímu orgánu zejména své přesvědčení, že jeho žádost o opravu chyby nebyla řádně prošetřena a nebyl vzat ohled ani na doplnění jeho žádosti. V závěru přípisu žalobce hovořil o tom, že pokud správní orgán prvního stupně dovozuje změnu rozměrů jeho pozemku za jeho domem č.p. 66 jen z toho, že současný zakres je jiný než byl v předchozích mapách, pak by si prvoinstanční orgán mohl tzv. „dělat co chtěl“. Totiž byt' podle laického úsudku žalobce prvoinstanční orgán nemůže měnit velikost jeho pozemku, i kdyby si na jeho pozemku někdo nedovoleně postavil stavbu. Totiž pozemek žalobce zůstane vždy jeho pozemkem, dokud ho neprodá, nedaruje atd. Proto závěrem tohoto přípisu žádal žalobce z důvodů nespokojenosti s vyřizováním věci o vyloučení pracovníce katastrálního úřadu Ing. Mgr. Z.V. a žádal, aby věc byla podstoupena k jinému katastrálnímu úřadu k projednání a rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně pak vydal dne 30.11.2010 usnesení, kterým rozhodl tak, že „zaměstnanec katastrálního úřadu Mgr. Ing. Z.V. není vyloučena z úkonů v řízení sp. zn. OR-179/2010-404“. O tomto vyloučení rozhodoval vedoucí oddělení dokumentace ing. J.H. (i když podle názoru žalobce měl o tom rozhodovat vedoucí pracovník správního orgánu prvního stupně (kterým ing. J.H. rozhodně nebyl). Ihned téhož dne, aniž by správní orgán vyčkal toho, zda žalobce se bude proti shora uvedenému usnesení o

nevyhloučení Mgr. Ing. Z.V. odvolávat či nikoliv, oznámil zahájení řízení (tedy řízení bylo zahájeno až po 3 měsících po podání žádosti a až po vznesení námítky podjatosti vůči Mgr. Ing. Z.V. bez vyčkání na možnost odvolání proti rozhodnutí ing. J.H.). Následně žalobce učinil podání ze dne 20.12.2010. Před vydáním rozhodnutí odkázal zejména na katastrální mapy a to z roku 1943, z roku 1960, z roku 1996 a z roku 1983, které měl i prvoinstanční orgán k dispozici. Nutno podotknout, že snímek z roku 1983 si pořídil žalobce v Praze z archivu Zeměměřičského úřadu Praha (prostřednictvím své dcery), a protože tento snímek z roku 1983 katastrální úřad neměl, tak mu tento snímek mapy žalobce předal a navrhl právě tento snímek mapy z roku 1983 jako jeden z důkazů ve správním řízení. V tomto přípisu ještě žalobce uvedl, že z předložených map jednoznačně vyplývá, že původní zákres na jeho stavební parcele č. 62 vedl úplně jinak (byl jiný) než je tomu v současné době, a že nyní zákres je proveden tak, že parcela žalobce stp.č. 62 byla ve směru k sousední parcele č. 108/2 zúžena ve prospěch manželů B. Dále poukázal na to, že se jedná o zásadní věc, která by měla být řešena, neboť žalobce žádný kus své parcely č. 62 manželům B. nikdy nedaroval, neprodal ani s nimi nesměnil a žádal, aby bylo zjištěno, jak a čím se stalo, že část jeho stavební parcely č. 62 přišla do vlastnictví manželů B. V neposlední řadě žalobce poukázal na to, že závažnost situace vyplývá i z toho, že soused B. již několikrát prohlásil před manželkou žalobce, že tím, že došlo ke změně zákresu v mapě, odbourá prý část mé kolny, která stála a stále stojí na původním pozemku více než 100 let. Přitom se jedná o parcelu i kolnu, kterou nabyt žalobce po své matce dědictvím. Konečně v tomto přípisu žalobce žádal o to, aby mu bylo vysvětleno před ukončením správního řízení, resp. aby mu bylo doloženo, kdy a na základě jakých skutečností vznikla pozemková parcela č. 280, když původně se jednalo o stp.č. 62 patřící žalobci. Žalobce také žádal, aby v rámci důkazního řízení bylo prošetřeno, proč žalobci byla v roce 2000 vrácena pouze část jeho stavební parcely č. 62, potažmo pozemkové parcely č. 280 a proč mu nebyla vrácena celá tato parcela, tedy i ta část, která je dnes již součástí pozemkové parcely 108/2, patřící zcela nedůvodně manželům B. V této souvislosti žalobce také poukázal na to, že dne 20.9.2000 prvoinstanční orgán zaslal L.B. a M.B. dopis, ve kterém uznal oprávněnost žádosti žalobce týkající se chybného geometrického a polohového určení hranice mezi parcelami stp.č. 62 a stp.č. 63. V úplném závěru pak žalobce měl výhrady i proti nesprávnému zákresu, pokud se týkalo pozemkové parcely č. 118, a to té části, která bezprostředně sousedí s obecním pozemkem (nalézajícím se hned za plotem žalobce). Prvoinstanční orgán pak svým přípisem ze dne 23.12.2010 nařídil ústní jednání na den 10.1.2011. Následně žalobce podal u správního orgánu prvního stupně vyjádření v celé věci. V tomto vyjádření hovoří o tom, jakým způsobem nabyt vlastnictví k domu č.p. 66 stojícím na stp.č., dále uváděl i výměru původní stavební parcely č.p. 62, která činila 339 m². (Dnes má údajně tato stavební parcela mít jen 318 m²). V neposlední řadě v tomto vyjádření žalobce také odkázal na pozemkovou parcelu 1165/1 v kat. ú. Dolany, a to o výměře 345 m². V této souvislosti žalobce tedy odkázal na rozhodnutí státního notářství v Klatovech ze dne 14.11.1973 pod č.j. 2/74D 990/73 a na notářský zápis č.j. NZ219/95, N231/95 notářky Jarmily Šimové. Zejména tento druhý notářský zápis obsahuje údaj o tom, že nově zakoupená parcela č. 1165/1 v Dolanech (zakoupena paní B.R. - matkou žalobce) a dále pozemkové parcely č. 118, pp.č. 120 a pp.č. 1165/8 vytvořily parcelu č. 118 o celkové výměře 630 m², když zakoupená parcela 1165/1 měřila 345 m², dále poz. parc. č. 1165/8 měla 82 m² a pozemkové parcela č. 118 pak výměru 99 m², a pp.č. 120 měla výměru 104 m². (Ze shora uvedeného tedy jasně vyplývá, že stp.č. 62, o kterou se jedná, měřila podle shora uvedených údajů skutečně 339 m² a ostatní pozemkové parcely 118, 120, 1165/8 a 1165/1 vytvořily jedinou parcelu (č. 118) o výměře 630 m²). Dále bylo prvoinstančnímu orgánu

sděleno, že se shora uvedenými výměrami stavební parcely č. 62 a s nově vzniklou parcelou č. 118, nemělo být žádným způsobem manipulováno, neboť ani dřívější vlastnice paní B.R. (matka žalobce) ani její manžel (otec žalobce) nikdy zmíněné pozemky nesměnili, nezczizili ani nikomu neprodali. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na to, že již v roce 1995 po sepsání posledního notářského zápisu byl vypracován geometrický plán, a to geodetem Ing. Vavříčkou, který však do výkazu výměr uvedl, pokud se týče stp.č. 62 pouze 317 m² (aniž by uvedl co se stalo se zbývajícímí metry, tj. s 22 m² stp.č. 62, patřící žalobci. V katastrální mapě z roku 1995 byl však proveden nesprávný zákres, a to právě pokud se týče stp.č. 62 - strana sousedící s pozemkovou parcelou č. 108, později 108/2). Tento zákres je proveden natolik nesprávně, že ačkoliv na původní stp.č. 62 stojí již po celé generace dřevěná kolna, tato by podle současného nesprávného zákresu neměla stát celá na stp.č. 62 tak, jak tomu bylo původně. Jinými slovy, kolna podle nového zákresu, ačkoliv je ve vlastnictví žalobce, by měla stát již částečně na cizím pozemku, tedy na pozemku manželů B. S tímto však zásadně nelze souhlasit, zvláště, když jak shora uvedeno, se žalobce nikdy části svého pozemku stp.č. 62 nevzdal. Žalobce ve zmíněném vyjádření ze dne 10.1.2011 dále hovořil i o tom, že žalobce se již v roce 2000 obrátil na prvoinstanční orgán a žádal o odstranění chybného zákresu. Tehdy bylo konstatováno, že katastrální úřad skutečně provedl chybný zápis, resp. že má v katastrálním operátu chybu, za což se omluvil. Skutečnost je však taková, že i když měla být odstraněna celá chyba, pochybení v roce 2000 bylo odstraněno pouze částečně, a to tak, že část stavby manželů L. a M.B., která byla do té doby postavena na stp.č. 62, patřící žalobci, se napříště stala jejich pozemkem a žalobce o tuto část svého pozemku fakticky přišel. Za velmi podstatné však nutno považovat i to, že správní orgán prvního stupně nejenže odebral žalobci nesprávným postupem část jeho pozemku stp.č. 62 (a to té části, která sousedí se stp.č. 108, resp. nyní 108/2) ale nesprávným zákresem způsobil i to, že část stavby žalobce (kolna, která oprávněně stála a stojí na stp.č. 62), nyní podle nesprávného zákresu stojí již na pozemkové parcele manželů B. Žalobce tedy žádal, aby byla provedena celá oprava chybného zápisu, a to tak, aby výměra stp.č. 62 činila skutečně 339 m² a pp.č. 118 - 630 m² (a nikoliv stp.č. jen 318 m² a pp.č. 118 jen 491 m²). Shora uvedené vyjádření ze dne 10.1.2011 bylo předáno při ústním jednání konaném dne 10.1.2011. Na tomto ústním jednání zástupkyně žalobce v rámci důkazního řízení žádala o vypracování znaleckého posudku, kde by se znalec mohl vyjádřit nejen k jednotlivým výměrám dotčených pozemků patřících žalobci, ale i k samotnému současnému zákresu, a přitom by se braly do úvahy všechny katastrální mapy, které jsou ve spise založeny (rok 1960, 1983, 1995 a současnou mapu). Při tomto jednání ještě JUDr. Jakubčíková poukázala na skutečnost, že dokument, kterým mělo být prokázáno, že původní vlastník stp.č. 62 - tedy paní B.R. - matka žalobce, byla seznámena s výměrou hranic a s dalšími skutečnostmi s tímto souvisejícími (soudpis nemovitostí) je, pokud se týče jejího podpisu podvrhem, protože paní B.R. nikdy takovýto dokument nepodepsala a ani nikdy podepsat nemohla, neboť o tomto vyměřování nikdy nevěděla a navíc podpis, který má představovat podpis paní B.R., není jejím vlastnoručním podpisem. Proto právní zástupkyně žalobce žádala i v tomto ohledu vypracování znaleckého posudku. Tomuto návrhu však nebylo bez jakéhokoliv opodstatnění vyhověno. Tato skutečnost, tj. požadavek provedení tohoto důkazu vyplývá ze samotného prvoinstančního rozhodnutí (str. 3 - 3. odstavec). Přípisem ze dne 14.1.2011 oznámil prvoinstanční orgán žalobci, že shromáždil všechny potřebné podklady. Poté vydal prvoinstanční rozhodnutí. Žalobce konstatoval, že se odvoláním obrátil na žalovaného, který však skutkový stav zjištěný prvoinstančním orgánem vzal za správný, což ovšem nemá oporu ani ve spise ani v procesním postupu. V tomto zejména spatřuje žalobce skutečnost, že byl na svých právech zkrácen. Žalobce je přesvědčen,

že nebyl zjištěn stav věci, a to ohledně stp.č. 62 a dalších parcel, které bez jakéhokoliv důvodu a souhlasu žalobce byly se stp.č. 62 odděleny. Zejména se jedná o parcelu č. 108/2 patřící dnes zcela bezdůvodně manželům B. Je přece naprosto nelogické, aby 100letá kůlna stojící vždy na stp.č. 62 a patřící vždy právním předchůdcům žalobce nebo žalobci samotnému, se najednou ocitla na cizím pozemku. Jak již bylo uvedeno, navrhoval provedení důkazů mimo jiné znaleckým posudkem znalce, který by se vyjádřil k jednotlivým výměrám a k současnému zákresu v katastrální mapě. Dále navrhoval vypracování znaleckého posudku, který by prokazoval, zda podpis paní B.R. (matky žalobce) v soupisu nemovitostí (jako dokument místního šetření při tvorbě tzv. „základní mapy“) byl zfalšován, nebo je pravým podpisem paní B.R. Nutno podotknout, že žalobce měl a má stále k dispozici řadu podpisů paní B.R., dokonce i z období, kdy měl být uvedený soupis nemovitostí pořízen a je již na první pohled jasné, že podpis není podpisem paní B.R., ale někoho kdo tento podpis zfalšoval. Právě shora uvedené důkazy jsou velmi podstatné pro posouzení celé věci, což však žalovaný nevzal za podstatné. Dne 22.4.2011 právní zástupkyně žalobce zaslala žalovanému přípis, kterým poukázala na další mapu získanou od stavebního úřadu v Klatovech, vydanou dne 15.11.1999 pro paní M.Č. z Dolan. Tato mapa je zcela identická s mapou, která byla platná v roce 1983 a podle přesvědčení žalobce je platná i v současné době. Rovněž tak byla předána ještě i katastrální mapa, získaná z internetu, která je totožná se shora uvedenou mapou. Jinými slovy, oběma těmito mapami žalobce poukazoval na to, že obě shora uvedené mapy jsou naprosto totožné s mapou platnou v roce 1983 ale i po roce 1990. Tímto přípisem dále sděloval žalobce i to, že pan Z.B., nar..., převedl na manžele M.B. a L.B. notářským zápisem notáře JUDr. Vlastimila Heřmana dům č.p. 31 v Dolanech u Klatov se stp.š. 63 o výměře 374 m² a zahradou č. parc. 119 o výměře 29 m² a další zemědělské pozemky (které pro posouzení věci nejsou podstatné). Z uvedeného notářského zápisu tedy vyplývá, že manželé B. koupili 2. února 1994 kromě domu i zahradu č. parc. 119 o výměře pouhých 29 m². Následným notářským zápisem JUDr. Jarmily Šimové č.j. NZ 219/95 došlo k tomu, že Obec Dolany prodala paní B.R. - tedy matce žalobce, a to notářským zápisem ze dne 20.11.1995 mj. parcelu 1165/1 o výměře 345 m². Uvedený notářský zápis, resp. smlouva kupní, dále obsahuje údaj o tom, že paní B.R. je zapsána u Katastrálního úřadu v Klatovech jako výlučná vlastnice mj. pozemku parc. č. 1165/8 - ostatní plochy o výměře 82 m² v Dolanech, dále poz. parc. č. 118 o výměře 99 m² a poz. parc. č. 120 o výměře 104 m² vedených jako parcely ve zjednodušené evidenci na LV č. 199 pro obec i k.ú. Dolany. Žalobce konstatoval, že dále poukazuje na to, že k tomuto notářskému zápisu JUDr. Jarmily Šimové byl vypracován geometrický plán Ing. Václavem Vavříčkou ze dne 21.8.1995, podle kterého se pozemkové parcely shora uvedené, tj. poz. parc. č. 1165/1 o výměře 345 m² ve vlastnictví obce Dolany a poz. parc. č. 1165/8 bez uvedení metrů, dále parc. č. 118 rovněž bez uvedení metrů a parcela č. 120 slučují do pozemkové parcely č. 118 o výměře 630 m². V této souvislosti byl žalovaný upozorněn na to, že tento geometrický plán byl jednak vypracován až poté, co paní R. byl prodán pozemek č. 1165/1 v Dolanech a jednak poté, co došlo ke sloučení shora uvedených parcel. Originálu geometrického plánu, který měl žalobce k dispozici, v oddíle „nový stav“ u parc.č. 119 není vpisován žádný údaj, zatímco u stejného dokladu nalézajícího se u Katastrálního úřadu Klatovy, který si žalobce pořídil ze spisu Katastrálního úřadu Klatovy, je evidentní, že někdo ručně dopisoval u nového stavu u parc. č. 119 PK ručně 63 m². Je tedy nadevší pochybnost, že zmíněný geometrický plán, jak již bylo uvedeno, byl vypracován až po prodeji shora uvedených pozemků v obci Dolany paní B.R. (právní předchůdkyni pana V.K.) a tedy je zcela jasné, že ona o tom ani nevěděla (chybí jakýkoliv souhlas, jakýkoliv projev její vůle). Dále je zcela evidentní, že s geometrickým plánem zmíněným někdo

manipuloval, resp. do něj dodatečně něco ručně vpisoval, což je evidentní. Avšak bez ohledu na shora uvedené žalobce ještě podotkl, že Z.B., M.B. a paní L.B., pokud kupovali zahradu č. parc. 119, kupovali jak shora uvedeno pouze 29 m², ovšem na základě zmíněného geometrického plánu se tato parcela z neznámých důvodů zvětšila celkem o 201 m², kdy vznikly nové díly této parcely. Přitom tyto díly vznikaly z pozemkové parcely paní R. O tom je žalobce přesvědčen a podle jeho přesvědčení o tom svědčí i zmíněný samotný geometrický plán. Ze shora uvedeného tedy vyplynulo, že žalobce přišel celkem téměř o 172 m² ze svých parcel, aniž by bylo jasné, proč se tak stalo, kdy se tak stalo a na základě jakých skutečností.

Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je podle přesvědčení žalobce naprosto nesrozumitelné a nevykonatelné. Stejně tak, jak je nevykonatelné podle přesvědčení žalobce i prvoinstanční rozhodnutí. Totiž prvoinstanční orgán měl rozhodovat nikoliv o tom, že se nevyhovuje nesouhlasu s neprovedením opravy chyby v katastru nemovitostí, ale měl rozhodnout podle správního řádu, a to tak, že žádost se zamítá nebo žádosti se vyhovuje. Žalovaný pak neměl fakticky opsat celý výrok správního orgánu prvního stupně, ale měl rozhodnout o tom, zda odvolání žalobce zamítá a potvrzuje rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebo se odvolání vyhovuje. Žalobce konstatoval, že je přesvědčen, že zmíněné rozhodnutí je natolik nesrozumitelné a nevykonatelné, že může být považováno i za rozhodnutí nicotné. Toto však záleží na posouzení soudu, ke kterému je tato žaloba zaslána. Totiž podle přesvědčení žalobce výroky obou správních orgánů nemají žádné právní účinky, a že tedy věc nebyla doposud řádně rozhodnuta. Napadené rozhodnutí pak v podstatě opakuje to, co dovodil prvoinstanční orgán, avšak vůbec se žalovaný nezabýval faktickým stavem, tj. že žalobce má celkem o minimálně 170 m² menší rozměr svého pozemku než tomu bylo dříve, aniž by po právní stránce nastal jakýkoliv důvod pro změnu této výměry (i když odvolací správní orgán připouští údajnou toleranci 124 m², aniž by uvedl, jak tuto toleranci dovodil, a který právní předpis mu umožňuje připravit žalobce o jeho majetek). Rovněž tak žalovaný nebere do úvahy ani skutečnost, jak mohli manželé Bláhovi z pouhých 29 m² svého pozemku docílit u svého pozemku č. parc. 119 výměry 201 m², aniž by pro to existoval jakýkoliv právní důvod. Konečně odvolací správní orgán řádně nevysvětlil, proč nebyly provedeny všechny důkazy navržené žalobcem, potažmo jeho právní zástupkyní, ani nevysvětlil, z jakého důvodu bylo s geometrickým plánem a výměrou manipulováno a z jakého důvodu byly některé údaje v něm ručně přepisovány.

III.

Vyjádření žalovaného.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že si žalobce patrně zaměnil výrok napadeného rozhodnutí s výrokem prvoinstančního rozhodnutí, neboť výrok napadeného rozhodnutí zní takto: „*Odvolání V.K., nar..., se zamítá a napadené rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Klatovy sp.zn. OR-179/2010-404 ze dne 14. 2. 2011 se potvrzuje*“, viz strana druhá napadeného rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že nezjistil, že by postupem správních orgánů došlo k omezení vlastnických práv žalobce, rovněž šetření neprokázalo, že současný stav katastru je v rozporu s podklady založenými ve sbírce listin. Žalobce zřejmě vychází z toho, že změna (snížení) údaje o výměře parcel automaticky znamená „odebrání“ části pozemku, nepřipouští, že hranice jeho pozemků jsou i přes snížení výměry evidovány (zakresleny) podle výsledků

původních zeměměřičských činností. Žalobce opakovaně požaduje „navrácení“ stavu zápisu v katastru na stav evidence nemovitostí (stav dle mapy z roku 1983), aniž by vzal v úvahu, že například parcela p.č.118 byla tehdy evidována a zakreslena dle uživatelských nikoliv vlastnických hranic, nebo to, že se stav zastavěnosti sousedního pozemku za posledních cca 100 let změnil (žalobce nesprávně odvozuje průběh hranice od stávajícího rohu stodoly (nyní ve vlastnictví manželů B.). Žalovaný dále uvedl, že prvoinstanční orgán posoudil podání žalobce ze dne 19. 11. 2011 jako nesouhlas s neprovedením opravy, a proto zahájil tímto dnem správní řízení ve smyslu § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť teprve podání nesouhlasu je v tomto případě považováno za žádost ve smyslu § 45 správního řádu. Žalovanému není známo, že by žalobce proti zmiňovanému usnesení o nevykloučení podal odvolání, nicméně z § 76 odst. 5 správního řádu vyplývá, že podání odvolání by v tomto případě nemělo odkladný účinek. Takto podaná námitka nebyla předmětem odvolacího řízení ve věci odvolání, a proto považuje žalovaný další argumenty týkající se vyloučení Ing. Mgr. Z.V. za irelevantní. Žalovaný konstatoval, že má za to, že se v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval důvody, proč nebyly provedeny žalobcem navrhované důkazy, proto zde pouze odkazuje na napadené rozhodnutí. Ohledně nutnosti vypracování znaleckých posudků navíc odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně sp.zn. 8 As 40/2008, když ten dospěl k závěru, že důkaz znaleckým posudkem nelze konstruovat jako povinný důkaz, neboť takový důkaz by byl na místě pouze tehdy, záviselo-li by rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, jimiž správní orgán nedisponuje. Nicméně žalovaný považuje za vhodné ozřejmit žalobcem zmiňovanou manipulaci s geometrickým plánem. Geometrický plán č. 247-75/95 ze dne 21.8.1995 byl vyhotoven Ing. Vavříčkou pro potřeby odkupu pozemků do té doby užívaných de facto „bez právních titulů“. Tento geometrický plán byl podkladem pro sepsání kupní smlouvy mezi Obcí Dolany a B.R. ze dne 20.11.1995, jejíž vklad byl do katastru nemovitostí povolen pod č.j. V 11-1483/95, podle této smlouvy prodala Obec Dolany paní R. pozemek vedený ve zjednodušené evidenci p.č. 1165/1 o výměře 345 m², tento pozemek je jedinečně vyjádřen již zmíněným geometrickým plánem, ze kterého je zřejmé, že se jedná o součást parcely katastru (dříve evidence) nemovitostí p.č.118 označenou písmenem „h“. Tímto odkupem legalizovala paní R. léta trvající stav, který byl vyšetřen během obnovy operátu mapováním v 90. letech minulého století. Geometrickým plánem bylo navrhováno i sloučení zahrady p.č.118 se sousední parcelou p.č. 1165/8 též ve vlastnictví paní R., ve skutečnosti však parcela p.č. 1165/8 zůstala evidována samostatně. Žalovaný již s odstupem cca 15 let nedokáže zdůvodnit, proč k sloučení těchto parcel nedošlo, nicméně lze shrnout, že tento stav tehdejší vlastnice paní R. akceptovala, neboť p.č. 1165/8 byla samostatně uvedena i v později uzavřené darovací smlouvě V 12-541/00 ze dne 15.3.2000, kterou převáděla své nemovitosti na žalobce. Žalovaný musí přisvědčit žalobci, že do zmiňovaného geometrického plánu (do výtisku založeného ve sbírce listin KP Klatovy jako součást kupní smlouvy V 11-1483/95) byl ručně doplněn číselný údaj [63], v žádném případě se však nejedná o výměru, jak se žalobce mylně domnívá, ale pravděpodobně o informaci, že předmětný díl patří stejnému vlastníkovi jako parcela č. 63, což ostatně z originálu plánu též vyplývá. Žalovaný nedohledal kdy, proč ani kdo tento údaj do geometrického plánu doplnil, nicméně s určitostí může říci, že tato skutečnost neovlivnila ani nemohla ovlivnit stav určený geometrickým plánem, neboť údaj není dopsán do „změnové části“ plánu, ale ve sloupci „porovnání stavu“. Žalovaný uvedl, že je přesvědčen, že napadené rozhodnutí není nesprávné a nezákonné, odvolací řízení netrpělo takovými vadami, které mohly negativním způsobem ovlivnit napadené rozhodnutí ve věci. Všechny žalobní důvody, které žalobce zmiňuje a které jsou prakticky totožné s důvody, které uvedl v odvolání, již

žalovaný podrobně vysvětlil a vyvrátil, přičemž odkazuje v tomto směru na odůvodnění napadaného rozhodnutí.

IV.

Replika žalobce.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že v plném rozsahu setrvává na žalobě a opětovně připomíná, že podpis na soupisu nemovitostí v k.ú. Dolany skutečně není podpisem matky žalobce, což je žalobce schopen doložit jinými doklady, na kterých je naopak skutečný podpis jeho matky paní B.R. Rovněž tak žalobce poukazuje na skutečnost, že výměra jeho pozemku uvedeného v žalobě, byla Katastrálním úřadem Klatovy zřejmě při digitalizaci zmenšena o cca 170 m², což rozhodně není věc obvyklá. V neposlední řadě žalobce také poukazuje na to, že tím, že Katastrální úřad v Klatovech a následně i žalovaný uznali toto snížení výměry vlastního pozemku žalobce za opodstatněné, došlo k situaci, že část nemovitosti patřící žalobci, se již nyní nachází na pozemku sousedů manželů B. K zákresu - grafický pomocný podklad, který je přiložen k vyjádření žalovaného, nutno říci, že tento je vytvořen v současné době, ovšem neodpovídá mapám, které byly soudu předloženy, ba dokonce ani těm, které měl ve spisovém materiálu Katastrální úřad v Klatovech. Jinými slovy, tento grafický pomocný podklad nepředstavuje historický průběh hranic (jak se to snaží tvrdit žalovaný), ale pouze zkrešluje skutečnost a vyjadřuje pouze to, co katastrální úřad zaznamenal v posledních několika letech (a to zcela neopodstatněně). Přitom s historií pozemků stp.č. 62 a 280 patřících žalobci a pozemkové parcely č. 108/2, nemá předložený grafický pomocný podklad vůbec nic společného. Žalovaný tedy uvádí zcela úmyslně soudu zavádějící nepřesné ale zejména nepravdivé informace.

V.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení.

Osoba zúčastněná na řízení se ve svém vyjádření postavila na stranu žalovaného.

VI.

Posouzení věci soudem.

Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), o věci samé bez jednání.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Pro řešení nyní souzené věci jsou přínosné závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5.6.2008, č.j. 1 As 46/2008 – 134 (dostupný na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku především uvedl, že „*předmětem kasační stížnosti je otázka opravy chyby v katastru nemovitostí způsobené zřejmým omylem při obnově katastru podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Konkrétně pak jde o posouzení toho, zda nesprávně zakreslená hranice (v rozporu se situací v terénu) může být opravena právě postupem podle uvedeného ustanovení. Neurčitým pojmem zřejmý omyl se Nejvyšší správní soud zabýval ve svém rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 - 103 (www.nssoud.cz), kde dospěl k závěru, že „vyčerpávající definice slovního spojení „zřejmý omyl“ dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu).“ Pokud by tedy byla hranice pozemků v katastru zakreslena v rozporu s podkladovou listinou, bylo by možné uvažovat o chybě způsobené zřejmým omylem při vedení či obnově katastru nemovitostí. Tento závěr by však sám o sobě byl poněkud zjednodušující. Předně je třeba vycházet z toho, že oprava chyby v katastru nemovitostí nemůže zakládat, měnit či rušit vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem. To je nutné dovodit z § 8 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 5 odst. 7 katastrálního zákona, podle nějž právní vztahy nemohou být dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu ani obnovou katastrálního operátu, pokud jejich změna není doložena listinou. Provedením opravy zápisu se tedy skutečný právní vztah k nemovitosti nemění; ten lze změnit jen na základě příslušné listiny. Dále je nutné vzít v potaz, že omyl musí být podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona zřejmý - katastrální úřad tedy nemůže přistoupit k opravě chyby, která je nejasná nebo sporná. Konečně nelze odhlédnout od úpravy obsažené v § 46 odst. 1 katastrální vyhlášky (jak na ni upozorňuje žalobkyně), tedy že v souboru geodetických informací se opraví chybné geometrické a polohové určení hranice pozemku, je-li nesporně zjištěno a protokolárně doloženo, že se neshoduje se stavem hranice v terénu, současný průběh hranice v terénu není dotčenými vlastníky zpochybňován a nebyl jimi měněn.*

Nejvyšší správní soud dále uvedl, že „*z uvedeného vyplývá, že k opravě chyby v katastru nemovitostí podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona spočívající v nesprávně zakreslené vlastnické hranici může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, byla-li hranice zakreslena v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovou listinou a současně vlastníci hraničících pozemků průběh hranice nezpochybňují a v minulosti jej neměnili. Uvedené podmínky přitom musí být splněny kumulativně. Pokud by byl průběh hranice mezi vlastníky sporný, je o něm s konečnou platností oprávněn rozhodnout jen soud*

v nalézacím řízení k návrhu některého z vlastníků; katastrální úřad však v takovém případě opravu chyby provést nemůže“.

Nejvyšší správní soud konstatoval, že „posoudil z výše uvedených hledisek kasační stížnost žalovaného a shledal, že katastrální úřad i žalovaný rozhodli v rozporu se zákonem, a to už z toho důvodu, že předmětný průběh hranice je mezi hraničními vlastníky zjevně sporný. V daném místě probíhala dvakrát obnova katastrálního operátu: platnost obnoveného katastrálního operátu po první obnově byla vyhlášena v roce 1999, platnost obnoveného katastrálního operátu po druhé obnově byla vyhlášena dne 14. 7. 1989. V obou případech byla hranice zakreslena jako před provedenou opravou chyby (tj. bez ohledu na bod č. 367-1) a v obou případech měli vlastníci možnost proti obnovenému operátu podávat námitky. Žalobkyně tak z povahy věci neučinila, neboť hranice odpovídala jejím představám, avšak bylo na osobách zúčastněných, aby případně namítaly nesprávnost zakreslené hranice, což zřejmě neučinily. Pokud se pak až v roce 2004 tyto osoby domáhaly opravy průběhu hranice, neboť žalobkyně začala stavět na hranici svého pozemku plot, bylo jim možné vyhovět pouze za předpokladu, že by žalobkyně s takovým postupem souhlasila: pokud tomu tak nebylo, byl o průběhu hranice oprávněn rozhodnout pouze soud a nikoliv žalovaný. Obdobně jen soud v nalézacím řízení může rozhodovat o případných věcných právech k věci cizí vzniklých užíváním části pozemku žalobkyně jako cesty“.

Nejvyšší správní soud dále uvedl, že „přisvědčuje názoru žalovaného, že obnova katastrálního operátu novým mapováním nemůže být již z podstaty věrnou kopií operátu, který má nahradit, což plyne z § 3 zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, protože orgány geodézie měly při obnově operátu evidence nemovitostí postupovat v souladu se skutečným stavem. To ale nijak neřeší otázku změny hranice po uplynutí téměř dvaceti let od obnovy: pokud vlastníci dotčených pozemků (resp. jeden z nich) se změnou hranice v katastrální mapě v současné době nesouhlasí (nejde tedy i z jejich úhlu pohledu o zřejmý omyl), nelze předmětnou hranici, která byla platně vyhlášena v roce 1989 a 1999, měnit za použití § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, byť by i bylo možné před katastrálním úřadem věrohodně prokázat, že hranice byla na základě proběhlých obnov katastrálního operátu zakreslena nesprávně“.

Na podkladě citovaných závěrů Nejvyššího správního soudu, se kterými se soud zcela ztotožňuje, je nezbytné dospět k závěru, že žalobce nemohl být v řízení o právě chyby v katastrálním operátu a tím ani v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí úspěšný.

Jednak, jak uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, „k vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu v k.ú. Dolany u Klatov došlo 11. 10. 1996 a to poté, co byl nový soubor popisných a geodetických informací (dále SPI a SGI) vyložen k veřejnému nahlédnutí (řízení o námitkách viz ust. § 16 a 17 zákona č. 344/1992 Sb.). Námitkové řízení probíhalo od 24. 7. 1996 do 26. 8. 1996 na Obecním úřadu v Dolanech. Dnem vyhlášení platnosti se dosavadní operát stal neplatným a nadále se používá obnovený katastrální operát. Vzhledem k technologickému pokroku byl nový SGI vyhotoven již ve formě digitální katastrální mapy (DKM), tedy mapy vedené počítačovými prostředky“. Brojí-li tudíž žalobce svým návrhem ze dne 30.8.2010, tj. po více jak 13 letech, proti zákresu průběhu vlastnických hranic, který byl výsledkem obnovy katastrálního operátu, činí tak opožděně. Podle § 17 odst. 2 katastrálního zákona totiž dnem vyhlášení platnosti obnoveného

katastrálního operátu se dosavadní katastrální operát stává neplatný, a nadále se používá obnovený katastrální operát. Vybrané části neplatného katastrálního operátu mají toliko trvalou dokumentární hodnotu a jsou archiváliemi. Brojit proti průběhu vlastnických hranic mohl žalobce, resp. jeho právní předchůdce, naposledy v námitkovém řízení podle § 17 odst. 1 katastrálního zákona. Ani změna vlastníka na této skutečnosti nic nemění, neboť nový vlastník je povinen respektovat stav, který zde byl v okamžiku nabytí vlastnictví.

Pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „*pokud má účastník řízení za to, že vlastnická hranice má být zakreslena jiným způsobem, musí pro to předložit relevantní listinu. V případě, že by byl průběh hranice mezi vlastníky sporný, je o něm s konečnou platností oprávněn rozhodnout jen soud v nalézacím řízení k návrhu některého z vlastníků; katastrální úřad v takovém případě opravu chyby provést nemůže (viz též rozsudek NSS I As 46/2008-134)*“, nelze jeho závěru ničeho vytknout. Žádnou listinu, která by po dni 11.10.1996 závazně řešila průběh vlastnických hranic žalobce nepředložil. Z toho důvodu správní orgány nepochybily, když za závazný považovaly stav založený obnovou katastrálního operátu a listinami po obnově katastrálního operátu následujícími, jak je vymezil žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Současně není splněna ani druhá nezbytná podmínka pro postup podle § 8 katastrálního zákona, tj. že „*vlastníci hraničících pozemků průběh hranice nezpochybňují*“. Z vyjádření osoby zúčastněné na řízení, která nesdílí názory žalobce, totiž vyplývá, že průběh vlastnických hranic není skutečností nespornou.

Dále je nezbytné uvést, že podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s., musí žaloba kromě obecných náležitostí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Soud je v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s.ř.s. povinen přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí toliko v mezích žalobních bodů. Povinnost uvést žalobní body v žalobě tíží na základě ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobce. Není povinností ani právem soudu dohlédávat namísto žalobce skutkové a právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Pokud žalobce neformuluje žalobní body tak, jak má, je negativním důsledkem jeho počínání to, že se soud nemůže z pohledu neexistentních žalobních bodů přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Nikoli to, že povinnost formulovat žalobní body přechází na soud.

Z obsahu žaloby vyplývá, že tato je z větší části prostým opisem dosavadních podání žalobce popisem průběhu řízení a rekcí správních orgánů. Teprve na straně 12 a 13 žaloby žalobce vznesl komplexně svoje námitky proti napadenému rozhodnutí. Soud však žádnou z těchto námitek neshledal důvodnou.

Předně nedůvodnou soud shledal námitku o tom, že napadené rozhodnutí je „*nesrozumitelné, nevykonatelné či dokonce nicotné*“ pro nesprávnost svého výroku. Jak vyplývá z výroku napadeného rozhodnutí, tento je opřen o ustanovení § 90 odst. 5 věta první správního řádu, podle kterého neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Vzhledem k tomu, že žalovaný neshledal odvolání důvodným, rozhodl zcela v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 věta první správního řádu, když zamítl odvolání žalobce a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

Nedůvodnou je i obdobná výtka žalobce vůči výroku prvoinstančního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 2 věta první správního řádu se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení. Z obsahu výroku prvoinstančního rozhodnutí, je zcela zřejmé, jak byla vyřešena otázka, která byla předmětem řízení. Prvoinstanční orgán uvedl, že se žalobci nevyhovuje a na dosavadních zápisech se nic nemění. Výrok je jasný a srozumitelný, když z něho jasně plyne, že žádost žalobce nebyla shledána důvodnou. Z ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu nelze dovodit, že je možný tomuto ustanovení vyhovuje toliko výrok „*žádost se zamítá*“.

Nesprávným je i závěr žalobce o tom, že „*přišel celkem téměř o 172 m² ze svých parcel*“ či že „*byl připraven o svůj majetek*“. I pokud by stávající obsah zápisů v katastru nemovitostí neodpovídal skutečnosti, nedochází v žádném případě k jakémusi „*vyvlastnění majetku žalobce*“. Pokud se žalobce domnívá, že průběh vlastnických hranic je jiný, nic mu nebrání, aby se při splnění zákonných podmínek v občanském soudním řízení domáhal určení sporných hranic pozemků. Pokud bude žalobce úspěšný, budou správní orgány povinny provést v katastru nemovitostí příslušné změny v souladu s rozsudkem soudu.

Tvrdí-li žalobce, že „*není jasné, proč se tak stalo, kdy se tak stalo a na základě jakých skutečností*“, že se žalovaný „*vůbec nezabýval faktickým stavem*“ či že žalovaný „*nebere do úvahy*“, že pro současný stav „*neexistoval jakýkoli právní důvod*“, není toto tvrzení důvodné. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zabýval tím, co je podkladem stávajícího stavu. Tvrzení žalobce je v příkrém rozporu s obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak dokládají níže provedené citace.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „*předchůdce Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, státní podnik Geodézie Plzeň v roce 1989 zahájil práce na tvorbě nové základní mapy ČSSR velkého měřítka (dále jen ZMVM), přitom postupoval v souladu s tehdy platnými předpisy, zejména zákonem č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí a jeho prováděcí vyhláškou č. 23/1964 Sb., samotné práce pak upravovaly vnitroresortní předpisy např. Instrukce pro místní šetření a obnovu operátu evidence nemovitostí č. 984 450-I/88 ze dne 23. 2.1988, která stanovovala zásady pro místní šetření a vycházela z výše uvedených obecně závazných právních předpisů. V únoru 1989 bylo Geodézii Plzeň oznámeno Místnímu národnímu výboru v Dolanech (dále MNV) zahájení místního šetření a měřických prací, povinností MNV přitom bylo informovat o této skutečnosti místní občany a poučit je o povinnosti trvale označit hranice svých pozemků, místní šetření v katastrálním území Dolany zahájila komise pro místní šetření dne 1. 7. 1989, z čehož vyplývá i z vyhlášky ze dne 1. 3. 1989 zveřejněné MNV v Dolanech, k šetření byli zváni jednotliví vlastníci, přičemž ti se šetřící komisi (jejímž členem byl zástupce MNV pan K.K.) prokazovali osobním průkazem (předání pozvánky doloženo doručním listem), místní šetření (vyšetření skutečného stavu) proběhlo v řešené lokalitě v srpnu 1989, což vyplývá z údajů na náčrtu o místním šetření č. 139. Nedílnou součástí tohoto náčrtu je soupis nemovitostí č.139 ve kterém vlastník (případně uživatel) svým podpisem stvrdil hlas s výsledkem šetření a s vyznačeným průběhem hranic pozemku. Mimo jiné je soupise nemovitostí č.139 vyjádřen souhlas B.R., vlastnice stavební parcely p.č.62 s domem č.p. 66 tehdy evidované s výměrou 317 m², a uživatelky p.č.118, rady evidované s výměrou 548 m² na listu vlastnictví 1 (ČS stát-MNV Dolany). Následně byly práce na ZMVM pozastaveny, na vině byly bezesporu převratné politické zvraty, jejichž důsledkem byly i*

změny právních předpisů (současný katastr je upraven především zákonem č. 265/1992 Sb. o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem a zákonem č. 344/1992 Sb. o katastru nemovitostí České republiky). Tvorba ZMVM pokračovala až po několika letech, přičemž ze závěrečné technické zprávy ze dne 11.2.1997 vyplývá, že k vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu v k.ú. Dolany u Klatov došlo 11. 10. 1996 a to poté, co byl nový soubor popisných a geodetických informací (dále SPI a SGI) vyložen k veřejnému nahlédnutí (řízení o námitkách viz ust. § 16 a 17 zákona č.344/1992 Sb.). Námitkové řízení probíhalo od 24. 7. 1996 do 26. 8. 1996 na Obecním úřadu v Dolanech. Dnem vyhlášení platnosti se dosavadní operát stal neplatným a nadále se používá obnovený katastrální operát. Vzhledem k technologickému pokroku byl nový SGI vyhotoven již ve formě digitální katastrální mapy (DKM), tedy mapy vedené počítačovými prostředky. B.R. darovací smlouvou ze dne 15.3.2000 převedla na svého syna V.K. vlastnické právo k domu čp.66 se st.p. 62 a pozemkovým parcelám č. 118, 586/1, 586/2, 808/5, 808/8, 1165/7, 1165/8 v k.ú. Dolany u Klatov (výměry ve smlouvě neuvedeny). Vklad práva na základě této darovací smlouvy č.j. V 12-521/00 byl v katastru nemovitostí zapsán dne 12. 4. 2000. Tehdejší Katastrální úřad v Klatovech obdržel dne 24. 7. 2000 žádost V.K. o opravu chybných údajů v katastrální mapě, obsahem této žádosti bylo tvrzení, že během mapování byla část stavební parcely p.č.62 chybně zakreslena. Katastrální úřad v Klatovech žádost prošetřil pod sp.zn. OR 22/2000 a uznal, že došlo k omylu při místním šetření, neboť byl změněn průběh vlastnické hranice mezi st.p.č.62 a st.p.č.63 a to tak, že při místním šetření byla za vlastnickou hranici považována zeď stodoly manželů B., i když z dřívějších mapových podkladů bylo patrné, že tato stavba částečně zasahuje do parcely st.p.č.62. Vzhledem k tomu, že změna nebyla při místním šetření řádně protokolárně doložena (dle tehdy platného ust. § 5 odst. 5 vyhlášky č. 23/1964), provedl katastrální úřad opravu zákresu a to tak, že označil tuto část pozemku vlastním parcelním číslem st.p.č.280 (viz záznam podrobného měření změn - ZPMZ 348) a zapsal ji na LV 199 tj. do vlastnictví V.K., ohledně evidování vlastnictví ke stavbě na tomto pozemku ke změně nedošlo, neboť jak již bylo uvedeno, vycházel katastrální úřad z toho, že se jedná o jednu stavbu, a to stodolu zvětší části postavenou na st.p.č.63. Provedení opravy bylo dotčeným vlastníkem oznámeno dopisem ze dne 20. 9. 2000. Součástí oznámení o opravě bylo i zmiňované ZPMZ 348, z kterého je zcela zřejmé, jak je po provedené opravě zakreslena vlastnická hranice v katastrální mapě. Žádný z dotčených vlastníků nepodal proti takto provedené opravě nesouhlas, lze tedy předpokládat, že považovali opravený zákres a zápis za správný“.

Žalovaný dále uvedl, že „smyslem tohoto rozhodnutí není doslovně citovat poznatky již uvedené v rozhodnutí orgánu prvního stupně, je však nutné uvést, že ZKI v Plzni došel ke stejným závěrům. Dle ust. § 20 katastrálního zákona jsou údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území závazné pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru. Geometrické určení je v řešeném případě dáno dokumentací obnovy operátu (náčrt z roku 1989 č. 139 ZMVM), kupní smlouvou č.j. V 11- 1483/95 (nabývací titul pro právního předchůdce V.K. k části p.p.č.118), jejíž součástí je geometrický plán č. 247-75/95, oznámením o opravě chybného geometrického a polohového určení části vlastnické hranice mezi stavebními parcelami p.č. 62 a p.č. 63 (včetně ZPMZ 348), kupní smlouvou č.j. V-687/2010 (nabývací titul manželů B. k nově vzniklé p.p.č. 108/2), jejíž součástí je geometrický plán č.465-1421/2009. Stav katastru nemovitostí výše uvedeným listinám odpovídá, v místech, kde nebyl realizován novější geometrický plán, se neliší od historických hranic, což odvolací orgán orientačně ověřil porovnáním několika

vzdáleností (viz dále). Zákres v mapě bývalého katastru nemovitostí byl proveden dle manuálu z roku 1941, z něj vyplývá, že tehdejší vlastník nemovitostí F.P., (strýc B.R.) vystavěl na svém pozemku kolnu a rozšířil stavbu domu č.p.66. Vlastnická hranice mezi pozemky st.p.č.62 a sousedním pozemkem dříve p.č. 117 (nyní součást st.p.č.63) probíhala po přímce (prodloužení západní stěny domu č.p.66) a lomový bod (nyní označený č. 348-1) se nacházel ve vzdálenosti 5,5 m od severozápadního rohu tohoto domu, ve stávající mapě je tento bod zakreslen ve vzdálenosti 5,31 m. Jižní stěna domu měřila dle manuálu 19,25 m, podle stávající mapy 19,28 m. Vzdálenost od jihovýchodního rohu domu k severozápadnímu rohu kolny (tj. dříve na hranici s pozemkem p.č. 108, nyní p.č. 108/2) je dle stávající mapy 8,56 m, podle manuálu 8,65 m“.

Nedůvodným je i tvrzení žalobce o tom, že „i když odvolací správní orgán připouští údajnou toleranci 124 m², neuvádí, jak tuto toleranci dovodil“.

Žalovaný v odůvodnění napadené rozhodnutí totiž uvedl, že „výměrou parcely se podle ust. § 27 písm. g) katastrálního zákona rozumí vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách. Výměra je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, vzhledem k technickému vývoji rozdílným měřickými metodám nelze evidovanou výměru považovat za konstantní. Žádost o to, aby v KN byl obnoven údaj o výměře st.p.č. 62 na 339 m² (podle identifikace z roku 1973), není možné vyhovět, neboť tento pozemek je v KN nyní evidován na LV 199 jako st.p.č. 62 s výměrou 318 m² a st.p.č.280 s výměrou 13 m², tedy celkově 331 m². Rozdíl 8 m² není způsoben „odnětím“ nějaké části tohoto pozemku, ale novým výpočtem výměry ze souřadnic lomových bodů, tedy přesnějším způsobem (dříve byla výměra zjišťována graficky z mapy). Ohledně žádosti, aby byl v KN evidován u p.p.č.118 údaj o výměře 630 m² podle kupní smlouvy a geometrického plánu z roku 1995 zjistil ZKI v Plzni, že nikdy nedošlo k úplné realizaci tohoto plánu, pozemek p.č. 1165/8 zůstal evidován ve vlastnictví B.R. jako samostatná parcela a byl následně darovací smlouvou převeden do vlastnictví V.K.. Přestože pozemek p.č.1165/8 nebyl sloučen do p.p.č.118, jak je v geometrickém plánu navrhováno, je tímto geometrickým plánem č.247-75/95 dané geometrické určení stávající p.p.č. 118 a stávající mapa katastru nemovitostí mu odpovídá. Podle tohoto plánu měla nová p.p.č.118 zahrnovat původní parcely pozemkového katastru č. 118 o výměře 99 m² a p.č.120 o výměře 104 m² a část odkoupenou od obce o výměře 345 m² a pozemek p.č.1165/8 o výměře 82 m². Jak již bylo uvedeno, pozemek p.č.1165/8 zůstal evidován jako samostatná parcela, a je tak třeba zohlednit, že výměra p.p.č. 118 mohla mít bez tohoto „dílu“ pouze 548 m², nyní je v KN evidována s výměrou 491 m². Vzhledem k tomu, že zůstalo zachováno původní geometrické určení, je jednoznačným závěrem, že rozdíl ve výměře (57 m²) je opět způsoben přesnějším (matematickým) výpočtem výměry ze souřadnic lomových bodů parcel, oproti dříve používanému grafickému způsobu. Závěrem je vhodné uvést, že katastrální vyhláška č.26/2007 Sb., v platném znění, v příloze č. 14.9 připouští mezní odchylku ve výměře u st.p.č.62 celých 57 m² a u p.p.č.118 až 67 m², mezní odchylky ve výměře tedy překročeny nejsou“.

Nedůvodným je konečně i tvrzení žalobce o tom, že „nebylo nevysvětleno, proč nebyly provedeny všechny důkazy navržené žalobcem“. Ze strany 10 žaloby lze dovodit, že žalobce měl zřejmě na mysli důkaz „znaleckým posudkem, k posouzení otázky, zda podpis paní B.R. v soupisu nemovitostí byl zfalšován nebo je jím pravým podpisem“ a důkaz „znaleckým

posudkem znalce, který se měl vyjádřit k jednotlivým výměrám a k současnému zákresu v katastrální mapě“.

V pořadí prvním důkazním návrhem se vypořádal již prvoinstanční orgán v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, když uvedl, že *„dalším návrhem bylo vypracování písmoznaleckého posudku, který by prokazoval, zda podpis paní B.R. v soupisu nemovitostí (jako dokument místního šetření při tvorbě tzv. Základní mapy velkého měřítka, dále jen „ZMVM“) nebyl zfalšován. KP Klatovy konstatuje, že pravost takového podpisu mu nepřísluší zkoumat a nemůže ani vyvozovat z případného falešného podpisu důsledky vyplývající pro obnovený operát - v těchto věcech je kompetentní pouze soud v občanskoprávním řízení“.* Pokud jde o druhý důkazní návrh, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že *„dle platné právní úpravy (ust. § 56 správního řádu) ustanoví správní orgán znalce, pokud rozhodnutí ve věci závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají. Ve správním řízení lze znalecké posudky vyžadovat pouze výjimečně a za určitých podmínek, které v posuzovaném případě nenastaly. Správní orgán v posuzované věci odborné znalosti totiž měl (viz ust. § 3 zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví)“.*

Dlužno upozornit na to, že žádný ze zmíněných žalobcem navržených důkazů nebyl způsobilý cokoli změnit na závěrech správních orgánů ani závěrech soudu. Pokud by podpis právní předchůdkyně žalobce na žalobcem namítané listině nebyl jejím podpisem, nemohlo se jednat o „zřejmý omyl“ při vedení a obnově katastru, neboť posouzení pravosti podpisu je otázkou přísně odbornou a nikoli bez dalšího zjevnou. Pokud jde o druhý z navržených důkazů, byl tento navržen k posouzení skutečností, k nimž je sice třeba odborných znalostí, kteréžto však v daném případě úřední osoby měly. Vždyť posouzení, zda byla žádost žalobce důvodná či nedůvodná, bylo vlastním předmětem správního řízení, ve kterém nemohou být úřední osoby zastoupeny znalcem. Nebyly tak splněny podmínky pro ustanovení znalce podle § 56 správního řádu. Znalec se pak měl navíc vyjádřit k otázce stavu před obnovou katastrálního operátu, kterýžto však, jak uvedeno shora, již nebyl pro posouzení žádosti žalobce podstatný.

VII.

Rozhodnutí soudu.

Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VIII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

Soud nepřistoupil k provedení důkazu žádnou ze žalobcem navržených listin, neboť provedení těchto důkazů nebylo třeba k posouzení důvodnosti žaloby.

IX.

Náklady řízení

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se žalovaný vzdal práva na náhradu nákladů řízení, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení odůvodňovaly, proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 29. března 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová